

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Vas és fémmunkások együttes bizalmi értekezlete

Forrás:

Pap.
(Hely)

1920. VI. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

669

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

A vas- és fémmunkások együttes bizalmi értekezlete.

Munkaidő és munkabér.

A vas- és fémmunkásszövetségben szervezett összes szakmák e hó 17-én, csütörtökön együttes bizalmi értekezletet tartottak a Vasmunkás-Otthon nagytermében, amely zsúfolásig megtelt a megjelentekkel. Először a Vasművek és Gépgyárak Országos Szövetsége által megállapított bérrendezéssel foglalkozott az értekezlet. Eszerint a szakmunkások órabére 5.60—9.—korona. Akkordmunkánál óránként 10.80 korona. Betanított finomabb gépmunkások (gyalusok, vésősök) 5.60—8.—koronáig kereshetnek óránként. Akkordmunkánál a kereseti lehetőség óránként 9.60 korona. Betanított durvább gépmunkások (furósok, lyukasztók) órabére 5—7.20 korona. Akkordmunkánál 8.60 korona. Nap-számások 4.80—7.20 koronáig kereshetnek óránként. Akkordmunkánál 8.60 koronát. Nőmunkások órabére 3—4.20 korona. Akkordmunkánál 5.—korona óránként. Magasabb képzettségű és ügyesebb munkások minden munkánál a megállapított béreknél 10 százalékkal többet kaphatnak.

A bizalmi értekezlet — a mai megélhetési viszonyok között — ezt a bérrendezést nem tartja kielégítőnek. Ugy hogy a bérmozgalmak további menetét nem szüntetheti be. A munkások megélhetését biztosítani kell.

A bizalmi értekezlet legfontosabb tárgya a munkaidő kérdése volt. A gyárosok a nehéz időket arra használják föl, hogy a 8 órás

munkaidőt lassanként 9 és 10 órára hosszabbítsák meg. Pedig nagyon sok a munka nélküli munkás, aki örömmel dolgoznék. Erre vonatkozóan a következő határozatot mondták ki:

A budapesti és környékbeli vasmunkások ösztönző bizalmi testülete 1920 június 17-én tartott ülése megállapítja, hogy a Vasművek és Gépgyárak Egyesülete kötelezőbe tartozó gyárak igazgatói részéről mindig fokozottabb mértékben nyilvánul meg az a törekvés, hogy a ma érvényben levő 8 órás munkaidőt meghosszabbítsák.

A bizalmi testület a dolgozó munkások megbízásából tiltakozik az egyes munkaadók, valamint a munkáltató testületek ily irányú támadása ellen, mivel a munkanélküliség olyan nagyméretű, hogy azok a gyárak, amelyek a túlmunkaidőt bevezetni kívánják, a munkanélküliek sorából a munkák elvégzésére munkaerőt bőven találhatnak. Másrészt a munkásság élelmezése olyan rossz, hogy a 8 órás munkaidőn túl való dolgoztatás, a munkásság leromlott fizikai erejének, egészségének veszélyeztetése nélkül nem valósítható meg.

A testület kimondja, hogy a 8 órás munkaidő megtartását a legmegszébbmően megvédelmezi.

E határozat kötelezővé teszi az összes vasmunkásoknak, hogy mindenütt, ahol a 8 órás munkaidő meghosszabbítására kísérlet történik, azt a legerősebben utasítsák vissza. Kivétel csak abban az esetben lehet, ha az üzem technikai berendezése, vagy megfelelő munkaerő hiánya ezt szükségessé teszi. Ilyen esetekben azonban a túlmunkaidőre megfelelő pótdíj fizetendő.

Végül kimondja az értekezlet, hogy a munkaidő, a bérkérdések és a munkaviszonyokból eredő egyéb fontos kérdéseinek a tárgyalásaira a jövőben csak a szakszervezeti képviselőket kívánja igénybe venni.

A bizalmi értekezlet végül a munkaközvetítés kérdését tárgyalta. Ellélték némely munkásnak azt a szokását, hogy a gyárak kapujába megv munkáért kilineseljen. Az ilyen munkás önmagának és a munkástársainak is árt. A szervezet minden jelentkezőt sorrend szerint közvetít és a neki legmegfelelőbb munkahelyre juttatja.

Áranyomda 1916.